

Η ρακέτα και ο χαμένος σκύλος

της Μάγιας

Σήμερα είχα προπόνηση τένις και ήμουν πολύ χαρούμενη, επειδή ήρθε η καινούρια μου ρακέτα. Όταν έφτασα στο γήπεδο, ξεκίνησα να παίζω. Όπως έκανα ένα δυνατό σερβίς, η ρακέτα μου γλίστρησε από τα χέρια και έσπασε. Στεναχωρημένη γύρισα στο σπίτι, προτιμώντας να μην το πω στους γονείς μου, γιατί θα με μάλωναν και δεν έχουν χρήματα για να μου αγοράσουν κι άλλη ρακέτα.

Την επόμενη μέρα, αφού δεν μπορούσα να πάω στην προπόνηση, αποφάσισα να κάνω μια βόλτα στο πάρκο. Περπατώντας, είδα αρκετές αφίσες για έναν σκύλο που αναζητείται και όποιες τον έβρισκε θα έπαιρνε χρηματική αμοιβή. Είδα και τη διεύθυνση και κατάλαβα πως ήταν ο σκύλος της γειτόνισσάς μου της Χριστίνας, που μένει σε μια κοντινή πολυκατοικία με τον μπαμπά και τη μαμά της. Ξαφνικά άκουσα ένα κλαυούρισμα πίσω από έναν θάμνο. Πλησίασα και είδα πως ήταν η Ρούμπι, το σκυλί που αναζητείται. Το πήρα αγκαλιά και το πήγα κατευθείαν στο σπίτι της. Η Χριστίνα χάρηκε πολύ που είδε το σκυλάκι της. Με ευχαρίστησε που το βρήκα και έβγαλε να μου δώσει τα χρήματα. Εγώ όμως, δεν τα δέχτηκα και έφυγα.

Την άλλη μέρα το πρωί, άνοιξα την πόρτα για να πάω στο σχολείο και είδα ένα κουτί. Ήταν μια ολοκαίνουρια ρακέτα. Στο χαρτάκι έγραφε: «Μάγια, σε ευχαριστώ που βρήκες τη Ρούμπι. Ξέρω ότι σου αρέσει το τένις και διάλεξα μια ρακέτα από το μαγαζί του μπαμπά μου. Ελπίζω να σου αρέσει». Δεν πίστευα στα μάτια μου! Η Χριστίνα χωρίς να το ξέρει μου είχε δώσει αυτό που είχα χάσει. Τελικά, το καλό πάντα ανταποδίδεται!

Λίγα λόγια για την συγγραφέα: Το όνομά μου είναι Μάγια Ψύλλα. Είμαι 9 χρονών και ζω στο Κιάτο Κορινθίας. Μου αρέσει να διαβάζω βιβλία και να γράφω ιστορίες. Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω συγγραφέας. Αν και μπορεί να γίνω και σχεδιάστρια μόδας.